دو نیمه در بهشت – ۸

امیر پوریا

لحظه‌های خاطره

یک: حالا دیگر با این نظر که می‌گویند جام جذابی در این دوره نداریم، مخالفت می‌کنم. حتی آنچه در یادداشت قبلی «دو نیمه در بهشت» در ستون پنجشنبه مطرح کردم - اینکه جام «هنوز» وارد مراحل مهیج‌ترش نشده و این به میزان احساس نیاز تیم‌ها برمی‌گردد- حالا دیگر رفع شده و گذشته و جای خود را به کوشش‌های همه‌جانبه برای بقا (در مورد تیم‌های ضعیف‌تر مثل فرانسه!) یا تداوم تا اوج (در مورد تیم‌های مصمم برای کسب مقام مثل سوئیس و مکزیک و آرژانتین) بخشیده است. دوندگی کره شمالی جلوی برزیل و کره جنوبی مقابل آرژانتین، با آنکه هرگز دل خوشی از این دو تیم و کشور نداشته‌ام و ندارم، به حدی بود و گاه به ایجاد چنان خطراتی منجر می‌شد که نه فقط برد ضعیف مدعیان برزیلی با نتیجه ۲ بر ۱، بلکه حتی برد قاطعانه ۴ بر ۱ آرژانتین را نیز به حقارت و ویرانی چشم‌بادامی‌ها منتهی نکرد. ساحل عاج به هیچ وجه برای «آبروداری» صرف به دیدار پرتغال نرفت و در اغلب دقایق بازی اشتها و اشتیاقی برای پیروزی داشت که حتی از پرتغال پرادعا و پرطرفدار هم بیشتر به نظر می‌رسید؛ به ویژه در ۲۰-۱۵ دقیقه پایانی بازی که به راحتی و روشنی می‌توان گفت تیم کریس رونالدو را از پا انداخته بود. پاراگوئه که انگار نه انگار در برابر مدافع عنوان قهرمانی ایستاده، تیم محبوب ما را چنان به هم می‌کوفت و تهدید می‌کرد که در مقاطعی طولانی به خود گفتیم بازی اول را با باخت از سر خواهیم گذراند. سوئیس که زنگ خطری جدی در همان سبک و سیاق یونان یورو ۲۰۰۴ را به صدا درآورده، منهای مهارت‌های تدافعی همه‌جانبه‌اش و آن همه حمله رعب‌آور که روی دروازه اسپانیا کرد، انگیزه‌ای مقابل ماتادورها برای پیشروی و صعود داشت و به گمانم تیم همیشه احساساتی و کم‌خردی که به شکلی تناقض‌آمیز، تحت هدایت دل‌بوسکه بسیار باهوش است، با آمادگی شدیدی که برای غافلگیر شدن و جا خوردن دارد، با دیدن همین انگیزه حریف، خود را چنان باخت که ده‌ها پاس اشتباه، شوت‌ها و ضربه آزادهای رو به آسمان و سوتی‌های گاه روده‌برکننده دفاع به عنصر تکرارشونده بازی‌اش در تمام دقایق تبدیل شد. اروگوئه با چنان انسجامی دارندگان بیشترین نوازنده وو- ووزلا در جام را نقره داغ کرد و مکزیکی‌ها به لحاظ اقتدار و اعتماد به نفس، طوری فرانسه باز شل و وارفته و دارای قابلیت قرارگرفتن در جایگاه سی و دومین تیم جام را نابود و ناپدید کردند که حالا از بین دو بازی آخر گروه A، اروگوئه - مکزیک به فینالی برای سرگروهی و پرهیز از رو به رو شدن با آرژانتین بدل شده است. با آنکه عموماً به قدعلم کردن متوسط‌ها در برابر بزرگان علاقه‌ای ندارم، این اتفاقات را به ویژه از این جهت قابل اعتنا و دل‌انگیز می‌انگارم که دارند متوسط‌های مدعی‌شده‌ای چون فرانسه و اسپانیا و پرتغال را به این حال و روز می‌افکنند. و تیم بد انتخاب‌شده و بد چیده‌شده امسال ایتالیا را بابت خودمحوری‌های استادمان لیپی ادب می‌کنند.

دو: اما در ابعاد دراماتیک و خاطره‌شدنی‌اش، بازی‌های آخر هفته برایم آنقدر لحظه‌های لذت داشت که خوب می‌دانم چرا از همین روزها دارم جام را به اوج هیجان و طراوت و زیبایی‌اش نزدیک حس می‌کنم؛ لحظه‌هایی که ممکن است در متن و مسیر بازی‌ها ظاهراً آن قابلیت به تاریخ پیوستن و بارها در تصاویر تلویزیونی تکرار شدن را نداشته باشند، اما در یک بارقه و از یک زاویه شخصی، برایم چنان فریز و فیکس شده‌اند که می‌توانم در ذهنم بارها ریواند و تکرارشان کنم. آن لحظه‌ای که ارن دردیوک در نصفه دوم از نیمه دوم بازی سوئیس هیتسفلد حسابگر و مکار با اسپانیای بی‌حساب و کتاب، دو سه مدافع این تیم را با دریبل‌هایش در عرض زمین و درست در نزدیکی محوطه شش قدم به معنای فیزیکی به زانو درآورد و ضربه‌هایش با چنگ و دندان کاسیاس و یک بار هم با تیر عمودی دروازه به گل دوم منجر نشد، به اندازه یکی از آن همه گل اعجاب‌آور مارادونا با همین نوع «ادامه دادن تا آخرین لحظه» جذابیت داشت. آن لحظه‌ای که تیری آنری با آن ابروهای بالارفته از فرط بهت و واماندگی، با کلاهی که تا پایین پیشانی به زیر آمده بود و پتویی که تا بالای چانه‌اش را می‌پوشاند، روی نیمکت چمباتمه زده بود و فلاکت خروس‌ها را می‌دید و امیدوارم می‌فهمید که دست او برای به جام آوردن فرانسه با دیه‌گو مارادونا که در کنار توانایی‌های پا و سرش برای قهرمان کردن آرژانتین در ۱۹۸۶ چه فاصله فرش تا عرشی دارد، خود می‌توانست به اندازه هر نوبت دیگر متنبه شدن فرانسه بابت اینکه بعد از دو حادثه ۱۹۹۸ و ۲۰۰۶ به مدد زیدان نه چندان خلاق، خود را دارای شخصیت قهرمانی و از بزرگان به حساب آورده بود، کیفورمان کند. جام ۲۰۱۰ آبستن لحظه‌های پرشمار پرلذت اینچنینی است. مشتاقانه منتظر نمونه‌های بعدی هستیم.

گزارش

راهکار مشترک فتح‌الله‌زاده و کاشانی

سرخابی‌ها به احمدی‌نژاد گلایه می‌برند

علی فتح‌الله‌زاده و حبیب کاشانی به دیدار هم می‌روند، دور یک میز می‌نشینند و بیانیه صادر می‌کنند. این تنها کاری است که در شرایط فعلی از دست‌شان ساخته است. آنها میراث‌دار چیزی شده‌اند که دیگر مثل گذشته جذاب نیست. همه چیز از وقتی شروع شد که سپاهان در اصفهان یکه و تنها قد علم کرد و پایه‌های امپراتوری چندین و چندساله قرمز و آبی لرزید. حالا بازی در تهران چندان وسوسه‌انگیز نیست و شاه‌ماهی‌های فوتبال مثل آب خوردن از تور سپاهان سر درمی‌آورند. این وسط حسین هدایتی قوز بالا قوز شد. وقتی علی کریمی و مهدی مهدوی‌کیا به ترفه‌العینی لباس استیل آذین را به تن کردند، بعضی‌ها – هرچند خیلی دیر- متوجه شدند باید آنها را هم جدی گرفت. پس خیلی عجیب نیست که فتح‌الله‌زاده و کاشانی در دیداری مشترک، ملاقات با احمدی‌نژاد را آخرین راهکار خروج از بن‌بست بدانند. سرپرستان موقت دو باشگاه پنجشنبه گذشته در مورد مسائل مختلف به گفت‌وگو نشستند و در پایان بیانیه‌ای شش بندی صادر کردند. بند سوم این بیانیه خواندنی است: «بررسی عملکرد باشگاه‌های صنعتی و متمول که با بودجه‌های نامحدود، توان محدود باشگاه‌های مردمی را کمتر کرده‌اند و محتمل است که اختلالات ناشی از بحران‌های مالی تاریخ پرسپولیس و استقلال را زیر سوال ببرند.»

بندهای دوم، پنجم و ششم نیز بر تشکیل کارگروه‌های تخصصی یا بررسی راهکارهای مختلف برای کسب درآمدهای بیشتر تاکید دارد. بند نخست این بیانیه و کنار هم گذاشتن آنها تنها نشانگر لبریز شدن کاسه صبر مدیران استقلال و پرسپولیس است: «هماهنگی برای برگزاری جلسه مدیران دو باشگاه با رئیس‌جمهور جهت ارائه گزارش عملکرد» این سوال را ایجاد می‌کند که فتح‌الله‌زاده و کاشانی در دیدار با احمدی‌نژاد چه چیزهایی خواهند گفت؟ سرپرست موقت باشگاه استقلال روزهای سختی را می‌گذراند و حتی مجبور شده برای جبران عقب‌افتادگی‌ها تا پاسی از شب گذشته جلسه بگذارد. اما خودش هم می‌داند هیچ کدام از آنها نمی‌توانند آب رفته را به جوی بازگردانند. او پس از چند روز اعتراف تلخی را بر زبان می‌آورد: «به دلیل ثبت شدن قرارداد بازیکنان جداشده از استقلال حتی با موافقت مدیران دو باشگاه سپاهان و استیل‌آذین هم نمی‌توانیم این نفرات را به استقلال بازگردانیم. قرارداد این بازیکنان ثبت شده است و این قراردادها قانونی است. ما باید تلاش کنیم در فرصت باقیمانده بازیکنان خوبی بگیریم تا جبران مافات کنیم.»

جبران مافات فتح‌الله‌زاده هم یعنی عقد قرارداد رسمی با آرش برهانی، وحید طالب‌لو، جواد شیرزاد و فرزاد آشوبی. البته او به دنبال نهایی کردن مذاکرات با عماد محمدرضا، میلاد میداودی و ایمان مبعلی است: «درصدد توافق با عماد رضا، میداودی و مبعلی هستیم. حضور این بازیکنان در استقلال محتمل است و باید ببینیم مذاکرات در طول این هفته به کجا می‌رسد.» او حتی دست پرویز مظلومی سرمربی تیم را باز گذاشته تا در سفر به دور دنیا شانس استقلال را برای پیدا کردن سه سهمیه بازیکن خارجی محک بزند: «ما روی جذب سه بازیکن خارجی خود حساب ویژه‌ای باز کردیم تا بتوانیم برای جدایی برخی از بازیکنان اصلی از دست‌رفته استقلال جبرانی داشته باشیم. پرویز مظلومی دقت نظر خاصی دارد و می‌خواهد با اشراف کامل، این بازیکنان جذب استقلال شوند. احتمال دارد او به کشورهای برزیل، چک و اسلواکی در این خصوص سفر کند چراکه در بررسی‌های مقدماتی احتمالاً بتوانیم بازیکنان خوبی را از این کشورها به خدمت بگیریم.»

خبر جام

تمجید از تصمیم کامرانی‌فر

حسن کامرانی‌فر که تنها نماینده فوتبال ایران در نوزدهمین دوره رقابت‌های جام جهانی است، پس از آنکه دیدار تیم‌های آرژانتین و نیجریه را به عنوان کمک داور ذخیره پشت سر گذاشت، در دیدار پنجشنبه‌شب فرانسه و مکزیک به عنوان کمک داور اول قضاوت کرد. کامرانی‌فر در دقیقه ۶۴ این دیدار و هنگام به ثمر رسیدن گل تیم ملی مکزیک عملکرد خوبی داشت که باعث تمجید کارشناسان داوری فیفا شده است. «تونی برایان» یکی از مسوولان کمیته داوران انگلیس در مورد این صحنه گفت: این کمک‌داور با هوش خود قضاوت خوبی داشت و آفساید را اعلام نکرد. او مطلوب و هوشیارانه صحنه را اداره کرد. کارشناسان داوری کشورمان نیز عملکرد کامرانی‌فر در این دیدار را مطلوب ارزیابی کردند. محمد فنایی کمک داور دیدار فینال جام جهانی ۱۹۹۴ در این باره گفت: کامرانی‌فر عملکرد خوبی داشت اما اینکه در آینده کدام دیدارها را به وی و همکارانش بدهند، بستگی به عملکرد تیم داوری دارد.

گزارش

این بار شمس پررنگ و ترابیان کمرنگ می‌شود

شمس در تیم ملی ماندگار شد

علی کفاشیان دیگر حسابی سوارکار شده و می‌داند شتر فوتبال را کجا بخواباند. شاید تنها سال اول حضورش بود که نمی‌دانست چگونه باید رفتار کند وگرنه هرچه به این روزها نزدیک شدیم، تصمیمات فدراسیون از سازمان به شخص کفاشیان منتقل شد و دیگر از دخالت‌های سازمان و نظر هیات رئیسه و فعالیت‌های ریز تاج خبری نبود. کفاشیان به همین راحتی افشین قطبی را سرمربی تیم ملی کرد و پایش ایستاد، قرارداد غلامحسین پیروانی را به دلخواه خودش امضا کرد، مهدی تاج را از دایره تصمیم‌گیری خارج کرد و حسین شمس را نیز سرجایش نشاند. او حالا همه‌کاره است، آخرین تصمیمش هم به دست گرفتن ابتکار فوتسال ایران است.

تیم ملی فوتسال زیرنظر معینی

قرار شده از این به بعد فعالیت‌های تیم ملی فوتسال زیر نظر کمیته تیم‌های ملی پیگیری شود. گویا پس از نشست دو روز پیش حسین شمس سرمربی تیم ملی فوتسال با علی کفاشیان مقرر شد از این پس فعالیت‌های تیم ملی فوتسال در رده بزرگسالان زیر نظر کمیته تیم‌های ملی پیگیری شود. حسین شمس درباره این تصمیم گفته: طبق توافقاتی که با آقای کفاشیان انجام دادیم، قرار شد از این پس تیم ملی فوتسال مستقل‌تر عمل کند و زیر نظر کمیته تیم‌های ملی کار خود را پیش ببرد.

داستان اختلاف شمس و ترابیان

قضیه آن روز کلید خورد که ظهر یکی از روزهای بهاری در دفتر سعیدلو علی کفاشیان، مهدی تاج، عزیزمحمدی و ترابیان حاضر بودند پیرامون استعفایی که شمس به کمیته فوتسال داده بود بحث و گفت‌وگو کنند. گویا در این جلسه علی سعیدلو با برشمردن نتایج تیم ملی با حسین شمس، دوستانه به فدراسیونی‌ها اعلام می‌کند سر به سر حسین شمس نگذارند اما برخی مسوولان در این بین حملات بی‌شائبه شمس به فدراسیون را پس از هر پیروزی دلیل مهمی برای پذیرش استعفای وی عنوان می‌کنند. در این بین رئیس سازمان ورزش که بیش از هر چیز از آینده فوتسال ایران نگران است این سوال را تلویحاً مطرح می‌کند که آیا اصلاً جایگزینی در حد شمس وجود دارد؟ که بلافاصله با یک جواب عجیب از ترابیان مواجه می‌شود که برخی از این جمع را که از اول هم به نیت حل و فصل کردن ماجرا آمده بودند، مبهوت خود می‌کند. رئیس کمیته فوتسال اعلام می‌کند استعفای شمس را پذیرفته و جای هیچ نگرانی نیست. وی با برشمردن چند گزینه نشان می‌دهد برای جایگزینی وی چندان هم اول راه نیست و برای اولین گزینه نیز نام ویکتور هرمانتس هلندی را به زبان می‌آورد. ترابیان با لفظی ویژه تاکید می‌کند می‌تواند ویکتور هرمانتس هلندی را بیاورد که استاد شمس تلقی می‌شود. این جلسه با اما و اگرهای زیاد به پایان می‌رسد اما تنها خروجی آن طبق آخرین اخبار پذیرش استعفای شمس با نظر نهایی کفاشیان و ترابیان است.

کفاشیان تکذیب کرد

کفاشیان کلاً عادت به تایید و تکذیب دارد و برای همین در رابطه با استعفای شمس اعتقاد دارد: «هنوز استعفای ایشان را ندیده‌ام. روز گذشته ترابیان با من تماس گرفت و گفت آقای شمس استعفا داده است و تا زمانی که استعفای ایشان را نبینم، نمی‌توانم موافقت یا عدم موافقت درباره این استعفا را اعلام کنم.» او ادامه داد: «البته باید با ایشان صحبت کنم و سپس درباره استعفا نظرم را خواهم داد.» ترابیان البته درباره شمس اعتقاد بسیار جالب‌تری دارد: «آقای شمس خیلی زود احساساتی می‌شوند. ایشان با هر قهرمانی و در بازگشت از سفر احساساتی می‌شوند و شیرینی موفقیت را به کام همه تلخ می‌کنند. من هنوز هم می‌گویم آقای شمس از نظر فنی بی‌نظیر است اما کار کردن با ایشان دیگر ممکن نیست.» او ادامه داد: «وقتی برگشتیم، ایشان استعفای کتبی دادند. من از اول مخالف بودم و احساسم این بود که ماجرا مثل قصه تایلند یا برزیل باید باشد و قرار است تنها گلایه کنند. البته من همیشه مخالف این شکل پیش بردن مسائل بودم و مدام اصرار داشتم مشکلات به رسانه‌ها کشیده نشود اما توجهی نشد. ایشان این بار کمی احساسی‌تر از همیشه برخورد کرد و شروع کرد به حملات کلامی به همه، به طوری که دیگر شرایط برای ادامه همکاری فراهم نباشد. اینکه نمی‌شود ما مدام دندان روی جگر بگذاریم.» البته شمس اعتقاد داشت سناریویی برای کنار گذاشتنش پیش‌بینی شده بود که ترابیان این‌گونه توضیح می‌دهد: «من کرسی بین‌المللی در فوتسال دارم و با بسیاری از مربیان بزرگ دنیا مثل هرمانتس و خیلی‌های دیگر که مدرس هستند، در ارتباطم. این دوستان هم به من لطف دارند. در رختکن و قبل از فینال به بچه‌ها گفتم نوار پیروزی‌های شما را بسیاری از بزرگان فوتسال دنیا پیگیری می‌کنند. گفتم رودریگرز، هرمانتس و چند چهره سرشناس دیگر فوتسال دنیا در ای‌میل‌هایی به من پیروزی‌هایتان را تبریک گفته‌اند و همین یک اسم سبب شده آقای شمس برای خود احساس کند ما می‌خواهیم هرمانتس را بیاوریم. کجای این حرف ایراد دارد و نشان می‌دهد ما می‌خواهیم پشت او را خالی کنیم؟ آقای هرمانتس یک مربی بین‌المللی است که خود شمس هم در کلاس‌هایش شرکت می‌کند.»

شمس: کفاشیان نگذاشت بروم

حسین شمس درباره نشست‌اش با علی کفاشیان می‌گوید: «جلسه خوبی با آقای کفاشیان داشتم و توافقاتی حاصل شد که قرار است از سوی فدراسیون فوتبال اعلام شود.» شمس در پاسخ به این سوال که آیا کفاشیان با استعفای او از سرمربیگری تیم ملی موافقت کرده یا خیر، گفت: «ایشان استعفای من را نپذیرفتند و قرار شد تیم ملی با اختیارات جدید و شکل متفاوت‌تری فعالیت‌های خود را ادامه دهد که این تصمیم‌گیری در نهایت به سود فوتسال و تیم ملی خواهد بود.» سرمربی تیم ملی درباره اینکه مشکلات وی با ترابیان حل شده یا خیر هم اعلام کرد: «در جلسه‌ای که با آقای کفاشیان داشتم به این توافق رسیدیم که تیم ملی مستقل از کمیته فوتسال عمل کند و قرار شد تیم ملی فوتسال در رده بزرگسالان زیر نظر کمیته تیم‌های ملی فعالیت‌های خود را ادامه دهد.» شمس در ادامه گفت‌وگو از پیشنهاد فدراسیون مجارستان به وی برای هدایت تیم ملی این کشور خبر داد و اعلام کرد: «فدراسیون مجارستان از من خواست به عنوان سرمربی تیم ملی بزرگسالان این کشور فعالیت کنم اما آقای کفاشیان مخالفت خود را برای حضورم در مجارستان اعلام کرد و گفت باید تا سال ۲۰۱۲ که با فدراسیون قرارداد دارم در کنار تیم ملی ایران باشم تا تیم ملی جزء چهار تیم برتر دنیا شود.»

مارادونا پس از پیروزی برابر کره‌جنوبی:

از پلاتینی عذر می‌خواهم از پله نه

مینا شرفی

مارادونا شاید دیگر در میدان مسابقه با حرکاتش دوستداران فوتبال را به وجد نیاورد اما هنوز هم در مرکز توجهات قرار دارد. اسطوره آرژانتین اکنون با اظهارنظرها و حرکات جالبش در کنار زمین به سر خط اول اخبار جام جهانی تبدیل شده است. یکی از مسائلی که توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرده جنگ لفظی اسطوره برزیل و آرژانتین با هم در آفریقای جنوبی است.

درگیری لفظی پله و مارادونا مساله جدیدی نیست این دو بارها با یکدیگر درگیر شده‌اند. مارادونا به خاطر اظهارنظرهایش از میشل پلاتینی عذرخواهی کرده اما پله هنوز باید در انتظار عذرخواهی مربی آرژانتین باشد. مارادونا درباره دعوای اخیر با پله و پلاتینی توضیح داده است. او درباره دشمن برزیلی دیرینه‌اش گفته بود که او باید به موزه برگردد و اضافه کرده بود که رابطه‌اش با رئیس یوفا هم سرد و غیرصمیمی است. او اکنون گفته است: «پلاتینی نامه‌ای به من فرستاد و توضیح داد که هرگز آن حرف‌هایی را که مطبوعات نقل کرده بودند نزده است. من به خاطر حرف‌هایی که در مورد پلاتینی زدم از او عذر می‌خواهم، اما از پله نه!»

آغازگر این جنگ لفظی دیه‌گو مارادونا بود. مارادونا، در صحبت‌هایی زبان به انتقاد از پله گشوده و او را متهم به ناکامی در حمایت از رقابت‌های جام جهانی آفریقای جنوبی و خود این کشور کرده بود.

او در این رابطه گفته بود: «زمانی که تراژدی تیم ملی توگو رخ داد، شخص جنتلمن رنگین‌پوستی که با پیراهن شماره ۱۰ بازی می‌کرد، باور نداشت قاره آفریقا بتواند میزبان جام جهانی باشد ولی امروز با شروع رقابت‌های جام جهانی، آفریقای جنوبی به پله پاسخ داد: «بله، ما می‌توانیم.»» پس از این سخنان بود که پله هم شروع به انتقاد از مارادونا کرد. پله که در یک مراسم سخنرانی حاضر بود طبق معمول، بخشی از صحبت‌هایش به تیم ملی آرژانتین و سرمربی این تیم برگشت. او گفته بود: «دیه‌گو تنها به این دلیل مربیگری آرژانتین را پذیرفت که به پول آن نیاز داشت. من می‌دیدم که این تیم برای صعود به جام جهانی سختی‌های زیادی را متحمل می‌شد ولی این اصلاً تقصیر مارادونا نیست، بلکه تقصیر کسی است که او را در این پست به کار گرفته است.» پله در بخش پایانی صحبت‌هایش با اشاره به اظهارنظر اخیر مارادونا در مورد خودش گفت: «نمی‌دانم چرا مارادونا اینقدر در مورد من صحبت می‌کند؛ شاید او عاشق من شده است!»

مارادونا که تیمش اولین تیم شش امتیازی جام نوزدهم لقب گرفته پس از پیروزی درخشان تیمش مقابل کره جنوبی هم گفت: «بازیکنان کارشان را عالی انجام دادند. آنها دقیقاً همان کاری را کردند که پیش از بازی بر سرش بحث کرده بودیم. آنها افتخار می‌کنند که پیراهن آرژانتین را می‌پوشند و این نکته خود را نشان می‌دهد. من حالا خیلی خوشحالم و آرام. در اکثر دقایق دیدار حاکم میدان بودیم و شایستگی کامل پیروزی را داشتیم. بازی مقابل نیجریه نشان داده بود که قادر به چه کارهایی هستیم و امروز مطابق انتظارات بودیم. اشتباه مارتین دمیکلیس تنها لحظه‌ای بود که کنترل بازی را از دست دادیم. در نیمه دوم بسیار بهتر از نیمه اول بودیم و می‌خواهیم در دیدارهای آتی هم پیشرفت کنیم. در مسیری درست گام برمی‌داریم و اتفاقات دیگر گروه‌ها حواس ما را پرت نمی‌کند. فرصت آن را یافتیم که مقابل کره جنوبی بازی خود را ارائه دهیم و تنها برای مدت کوتاهی در ابتدای نیمه دوم این اتفاق نیفتاد. آنها تنها زمانی می‌توانستند ما را به دردسر بیندازند که اشتباه می‌کردیم و ما به ندرت اشتباه کردیم.»

وزنه‌برداری

اولین طلای وزنه‌برداری در مسابقات جهانی صوفیه

رستمی: هدف المپیک لندن است

رقابت‌های وزنه‌برداری جوانان جهان پنجشنبه گذشته در شهر صوفیه بلغارستان پیگیری شد که طی آن کیانوش رستمی نماینده دسته ۷۷ کیلوگرم کشورمان توانست با درخشش بی‌نظیرش عنوان قهرمانی این مسابقات را از آن خود کند. رستمی حرکات خود را در یک‌ضرب با مهار وزنه‌های ۱۵۲ و ۱۵۷ کیلوگرم آغاز کرد و در پایان با مهار وزنه ۱۶۰ کیلوگرمی، مدال طلای حرکت یک‌ضرب را در این دسته به خود اختصاص داد.

رکورد حرکت یک‌ضرب رستمی از جمله بهترین رکوردهای کشور محسوب می‌شود که می‌تواند حد نصابی برای وزنه‌برداری جوانان ایران باشد.

رستمی در حرکت دوضرب نیز ابتدا وزنه ۱۸۲ کیلوگرمی را مهار کرد اما در دومین حرکتش موفق نشد وزنه ۱۸۷ کیلوگرمی را بالای سر ببرد. البته او در سومین فرصتی که داشت موفق شد این وزنه را مهار کند تا در دوضرب هم به مدال طلا برسد. به این ترتیب او با مجموع رکورد ۳۴۷ کیلوگرم با سه مدال طلا، قهرمان جوانان جهان شد.

وزنه‌بردار دسته ۷۷ کیلوگرم کشورمان پس از کسب این عنوان قهرمانی در بلغارستان گفت: کسب مدال طلا در این رقابت‌ها برایم قابل پیش‌بینی بود. تمام تلاش من این بود که در این میدان رکورد بزنم، اما متاسفانه نشد. با این حال سعی می‌کنم دیر یا زود این کار را در مسابقات بعدی انجام دهم.

رستمی در حالی که بر این باور است هدف اصلی‌اش کسب مدال المپیک لندن است این‌طور می‌گوید: من مدال لندن را می‌خواهم. در این دو سال باقیمانده نهایت سعی‌ام را می‌کنم که جواز ورود به این رویداد مهم جهانی را به دست آورم. دو ماه دیگر مسابقات قهرمانی جهان در آنتالیای ترکیه برگزار می‌شود. امیدوار هستم بتوانم در اینجا به ورودی المپیک برسم.

اما جورج زالای پس از قهرمانی کیانوش رستمی در مسابقات قهرمانی جهان بلغارستان، حرف‌های جالبی می‌زند. او که اخیراً مادر خود را از دست داده در این رابطه می‌گوید: مدال‌های طلای کیانوش غم مرگ مادرم را از یادم برد. من حالا به جای مادرم، کیانوش را دارم. او جواب تلاش چندماهه خودش و کادر فنی را داد.

زالای در مورد عملکرد سعید محمدپور و بهادر مولایی دیگر وزنه‌برداران کشورمان در این مسابقات ادامه می‌دهد: این دو وزنه‌بردار بسیار جوان هستند و تنها برای کسب تجربه به این میدان آمده‌اند. من انتظار مدال‌آوری از آنها را ندارم، اگرچه این شایستگی را دارند که مثل کیانوش روی سکو بروند.

گزارش بازی

آلمان باز هم شگفتی آفرید

سقوط ژرمن‌ها از عرش به فرش

تیم فوتبال آلمان که مدعی اصلی صعود از گروه D به حساب می‌آمد برابر صربستان تن به شکست یک بر صفر داد و سه امتیاز حساس را از دست داد. ژرمن‌ها که با اخراج کلوزه ۱۰نفره شده بودند یک ضربه پنالتی را هم از دست دادند تا سه امتیاز ارزشمند به جدی‌ترین رقیب‌شان- صربستان- در گروه D بدهند. آنها برای صعود به مرحله بعد بازی دشواری برابر غنا در پیش دارند.

آلمان صفر- صربستان یک

آلمان در طول چند روز دو بار هواداران فوتبال را شوکه کرد. این تیم در اولین بازی‌اش در جام جهانی با چهار گل استرالیا را درهم کوبید تا همه نگاه‌ها را متوجه خود کند. من‌شافت‌ها پس از آن پیروزی ارزشمند باز هم از شوکه کردن هواداران دست برنداشتند و این بار با شکست برابر صربستان همه را شگفت‌زده کردند. شاگردان یواخیم لو که فکرش را هم نمی‌کردند برابر تیمی منسجم و مستحکم به میدان خواهند رفت، نتوانستند بازی همیشگی‌شان را به نمایش بگذارند. برای اثبات این ادعا کافی است بدانید که این تیم در ۴۰ دقیقه اول بازی فقط یک ضربه در چارچوب دروازه صربستان زد. (دقیقه ۸، لوکاس پودولسکی) در نقطه مقابل صرب‌ها در همین مدت بارها خطرآفرینی کردند. خطر اول را نینکوویچ در دقیقه ۱۲ رقم زد و پس از آن ضربه سر زیگیچ در دقیقه ۲۳، دروازه «نویر» را تهدید کرد. اما اتفاقی که ۴۰ دقیقه اول بازی را بیش از پیش تحت تاثیر قرار داد اخراج کلوزه (دقیقه ۳۷) بود. هنوز دو دقیقه از این اخراج نگذشته بود که اتفاق سرنوشت‌ساز بازی رقم خورد. سانتر ارسالی از سمت راست را زیگیچ با سر کاشت و «یووانوویچ» روی غفلت فردریش آن را تبدیل به گل اول بازی کرد. (دقیقه ۳۹، یک بر صفر) البته درست قبل از پایان نیمه اول صرب‌ها ضربه مولر را از روی خط دروازه خود بیرون کشیدند تا مانع گلزنی آلمان شوند. با شروع نیمه دوم آلمان به‌رغم ۱۰نفره بودن خطرآفرینی کرد. موقعیت‌هایی که شواین‌اشتایگر (دقیقه ۵۵) و لوکاس پودولسکی (دقایق ۵۷، ۵۸، ۶۹ و ۸۵) به وجود آوردند هرگز حاصلی برای من‌شافت‌ها نداشت، اما این پایان ناکامی لوکاس پودولسکی نبود. پنالتی که نمانیا ویدیچ روی خطای هند به راحتی به آلمان‌ها هدیه داده بود را لوکاس پودولسکی خراب کرد تا روز کابوس‌وارش را تکمیل کند. (دقیقه ۶۱) البته هرچه بازی به پایان نزدیک‌تر شد صربستان با استفاده از ضدحمله به موقعیت‌های خوبی رسید که این تیم از آنها استفاده نکرد تا همان تک‌گل تا پایان حفظ شود و سه امتیاز ارزشمند به حساب صرب‌ها واریز شود.

تساوی امریکا و اسلوونی

عصر جمعه تیم‌های اسلوونی و امریکا در ورزشگاه الیس‌پارک شهر ژوهانسبورگ به دیدار هم رفتند. اسلوونی که در دیدار نخست خود برابر الجزایر به پیروزی رسیده بود، در مسابقه برابر امریکا هم تا آستانه رسیدن به دومین بردش در جام جهانی پیش رفت اما نتوانست از برتری ۲ بر صفر خود برابر امریکا دفاع کند و در نهایت به تساوی ۲ - ۲ و تقسیم امتیازهای بازی بسنده کرد. در این مسابقه ابتدا بیرسا در دقیقه ۱۳ و لیو بیانکیچ در دقیقه ۴۲ برای اسلوونی گل زدند اما امریکا با گل‌های لاندن داناوان در دقیقه ۴۸ و بردلی در دقیقه ۸۲ کار را به تساوی کشاند.